

Een Marinier

Geschreven door Nelly Kuivenhoven van Dijk

Inleiding

Ik ben Nelly Kuivenhoven van Dijk, 71 Jaar en getrouwd met Theo Kuivenhoven en wij wonen in de provincie Flevoland.

Veel gedichten heb ik geschreven en deze in een tien tal boeken beschreven, boeken die gaan over dieren de natuur en emotionele gedichten .

Door mij te verdiepen in het mariniersleven ben ik ook deze gaan schrijven en met hulp van mariniers die mij hun verhalen stuurde kon ik nu ook weer een mooi boek schrijven.

Het vierde mariniers boek, ieder boek is een uitdaging en zij worden dan ook steeds mooier en met hele aangrijpende verhalen.

Ook dit boek is weer een eerbetoon aan alle helden van het Korps Mariniers. Geschreven van, door en over mariniers wat zij hebben mee gemaakt in hun beroep als Marinier

Ik wens U veel leesplezier

Inhoud

- 1-De mariniers kazerne
- 2-De marinier
- 3-Een marinier
- 4-Mariniers terug uit de koude oorlog
- 5-De uitvaart
- 6-Saamhorigheids diner 2018
- 7-Wisseltroffee
- 8-Russische interesse
- 9-Vrijheid
- 10-Interview Maroesjka Neuter
- 11-Mariniersland
- 12-Drie opvoedtips van een oud marinier
- 13-Vrijheid
- 14-Koers 369
- 15-Op een marinier kun je rekenen
- 16-Een marinier stuurt niemand op pad
- 17-Sate Babi
- 18-Samen plassen in de kou
- 19-Dat is ons buddy Systeem
- 20-Korpsgeest
- 21-De hangmatten
- 22- Militaire Willems- Orde
- 23-Een week eten
- 24-Wist je dat
- 25-Normandië
- 26-Team uitvaart
- 27-Gemis
- 28-Soeterbeeck
- 29-Huisdieren aan boord
- 30-Marinier misbruikt
- 31-Navels op het dek
- 32-Oud mariniers
- 33-Wij worden marinier
- 34-Oud marinier bij de politie
- 35-Als 16 jarige
- 36-Vrijwilligers
- 37-Terreur bestrijding
- 38-De spooksteden
- 39-Het dagelijks gebed
- 40-Oud mariniers voor de buddy hond
- 41-Deze ondernemer
- 42-PTSS
- 43-Herman helpt
- 44-Ter overdenking
- 45-Thuiskomst
- 46-Rotterdam
- 47-Valstrik
- 48-Ode
- 49-Even geen oorlog
- 50-Machteloos

- 51-Only Marines
- 52-De disciplines
- 53-Bucketlist
- 54-Niuew Guinea
- 55-Mariniers, verbondenheid, kracht en toewijding
- 56-Verhaal van Tiko van de Groep
- 57-Van de Antillen naar Nieuw Guinea
- 58-Sint in de Van Genth Kazerne
- 59-Fred in Canada met de Dikke Boot
- 60-Fred Harms op de dikke boot deel 1
- 61-Fred Harms op de dikke boot deel 2
- 62-Fred op de dikke boot deel 3
- 63- Gen. Maj. Der Marn b.d.J.J.A. de Haan
- 64-Hoezo?Plunje inspectie
- 65-Ode aan de marinier
- 66-Wist U dit
- 67-Laatste verhaal

1-De marinierskazerne in Doorn is naar F.A. van Braam Houckgeest vernoemd.

In de Tweede Wereldoorlog wordt door de Duitsers in Doorn het Nederlands Arbeidsdienstkamp Woestduin opgericht. Onduidelijk is wanneer de oprichting precies plaatsvindt. Wel is bekend dat vanaf 9 augustus 1943 Kamp Woestduin dienst doet als zogenaamde "eere-afdeling". Dit betekent dat de beste arbeiders van kampementen elders in Nederland in Doorn worden verzameld. Na de oorlog wordt het kampement overgenomen door de School Reserve Officieren Mariniers (S.R.O.M.). Zij verhuizen op 1 maart 1946 vanuit Amsterdam naar Doorn. Drie maanden later wordt de naam veranderd in School voor Adspirant Officieren der Mariniers (S.A.O.M.). Op 1 oktober 1946 worden ook enkele algemene mariniersopleidingen op Kamp Woestduin gevestigd, waarop wederom de naam wordt veranderd, ditmaal in Afdeling Mariniers Doorn. In 1950 wordt gemeld dat Kamp Woestduin door het Ministerie van Marine voor 180.000 gulden wordt overgenomen van de Dienst der Domeinen. Op de Afdeling Mariniers Doorn vinden verschillende opleidingen plaats. De dienstplichtige mariniers volgen er hun eerste opleiding van 16 weken. Ook de opleiding tot 'infanteristisch specialist' voor zowel dienstplichtige- als beroepsmariniers vindt hier plaats. Hieronder wordt verstaan: mortieristen, mitrailleuristen, stootspecialisten en geweer en "automatisch-geweer dragenden". Later worden ook de specialistische opleidingen voor de korpsschool voor sergeants en koorraals in Doorn gevestigd, evenals de opleiding tot ziekenverpleger. Op 31 maart 1955 wordt met een ministeriele beschikking de naam Kamp Woestduin en veranderd in Van Braam Houckgeestkazerne (VBHKAZ). Per ministerieel bescheiden krijgt de Van Braam Houckgeestkazerne een jaar later, op 28 november 1956, het embleem met de embleemspreek "Sans Reproche" (Zonder Verwijt). Deze is afgeleid van het familiewapen van generaal-majoor tit. F.A. van Braam Houckgeest waar de kazerne naar is vernoemd. Van Braam Houckgeest werd in 1852 geëngageerd als marinier derde klasse, volontair voor een onbepaalde tijd, zonder handgeld. Hij werd in 1853 bevorderd tot korporaal; in 1856 werd hij tot sergeant en in 1857 werd hij tot tweede luitenant benoemd. In 1860 volgde zijn bevordering tot eerste luitenant en gedurende de periode 1869-1870 nam hij deel aan de expeditie naar de kust van Guinea, waar hij voor zijn verdienstelijk gedrag de Militaire Willems-Orde vierde klasse verkreeg (Koninklijk Besluit van 23 april 1870, nr. 21). Van Braam Houckgeest werd in 1871 tot kapitein, in 1875 tot luitenant-kolonel en in 1879 tot kolonel benoemd en aangesteld als commandant van het Korps Mariniers (1881). In 1891 werd hij benoemd tot generaal-majoor en na zijn pensionering, in 1893, tot militiecommissaris te Dordrecht aangesteld (tot 1903). Al in 1886 was Van Braam Houckgeest benoemd tot adjudant van Willem III; na het overlijden van de koning bleef hij in dezelfde functie gehandhaafd. Van Braam Houckgeest was ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw, grootofficier in de orde van de Eikenkroon en drager van verschillende buitenlandse onderscheidingen. De marinierskazerne in Doorn is naar F.A. van Braam Houckgeest vernoemd.

MESSAGE BOOK
ROYAL NETH MARINES CORPS

NOTE: No carbon paper
required

- A - ALPHA
- B - BRAVO
- C - CHARLIE
- D - DELTA
- E - ECHO
- F - FOXTROT
- G - GOLF
- H - HOTEL
- I - INDIA
- J - JULIETT
- K - KILO
- L - LIMA
- M - MIKE

PHONETIC
ALPHABET

(Classification)

- N - NOVEMBER
- O - OSCAR
- P - PAPA
- Q - QUEBEC
- R - ROMEO
- S - SIERRA
- T - TANGO
- U - UNIFORM
- V - VICTOR
- W - WHISKEY
- X - XRAY
- Y - YANKEE
- Z - ZULU

2-De marinier

De marinier heeft een doel
hij gaat af op zijn gevoel
dit doet hij met veel respect
met ieder eerlijk gevecht
oorlog, natuurrampen overal is hij inzetbaar
nooit is hij klaar
voor een marinier is er altijd werk
dat maakt hem sterk
een marinier zijn
op elk terrein
zomer of barre wintertijden
hij laat zich niet afleiden
bij elke hindernis
hij staat voor wat hij is
dat is een marinier
of je nu ZMer bent of officier
marinier zijn doe je met plezier
een uitdaging of als je werk
het maakt je sterk
draag je uniform en baret met respect en wees fier
want jij bent echt een marinier

Nelly Kuivenhoven van Dijk

3-Een marinier

Een marinier wordt niet als zodanig geboren maar gemaakt. Hij krijgt een angel van korpsgeest ingebracht en richt zich volledig naar de korpsmakkers om zich heen in zijn bak, groep, peloton of sectie, compagnie en bataljon, waarin de goede leiding verzekerd moet zijn met goede harde kaderleden, maar vooral in een harmonische soort marinierstructuur van kameraadschap door dik en dun. Want je moet samen op missie. Er vallen mariniers uit de boot, dat is onontkoombaar. Meestal zijn het lichamelijke klachten, die ze dan het korps uitdrijven. Ook komen psychische gevallen veel voor! Een marinier moet namelijk veel tegenslagen incasseren, die moeilijk aan het thuisfront uitgelegd kunnen worden als zijnde usance bij het korps. Dat fenomeen is helaas bij het korps Mariniers meer regel dan uitzondering. Dat maakt het leven voor sommigen niet om eeuwig te pruimen en zij zoeken elders bescherming maar blijven in hun hart wel marinier, Hoe het ook uitpakt Qua Patet Orbis met de maten, ze blijven er toch bijhoren.

Anders wordt het als je gedwongen medisch uit het korps wordt ontslagen buiten enige schuld en je verliest al je rechten op een leven en toekomst, maar ook die van de Zorgplicht en Mensenrechten? Kortom, je wordt zonder nazorg gelaten en ziet je bomschuit landen op de klippen. Je moet tegen de stroom inzwemmen, maar het lichaam is op en je angel is ook ziek geworden.

Dat verhaal valt niet meer uit te leggen! Maar dan op het strand schieten de maten je te hulp en je wordt weer in de oude waardigheid hersteld. Dan kun je overal weer tegen. Dan ben je weer het mannetje van voorheen met een angel vol humor net als vroeger. Bedankt, old boys. Ik zal jullie namen eeuwig gedenken, Wait and see!

De bonzen mogen mij doorboren en trachten om te brengen en te verzuipen. Ze mogen mij nog 34 maanden bij de burens blijven stabben in de back, maar onze kameraadschap gaat nooit verloren. We will strike back and they will be awfully sorry! That is also what The Holy Bible says! An eye for an eye, a tooth for a tooth!

In the end there lies only Honour and Blood.

They may crucify us,
they may stab us in the back,
they may try to wear us down,
they may even slaughter us?

But there will always be the last marine standing.

To honour our pride for being a marine!

Klaas Jol

4-Mariniers terug naar de Koude Oorlog

Voor de krijgsmacht was 2018 het jaar van herstel met tegenslagen. Bij weinig eenheden speelde dit zo sterk als bij het Korps Mariniers. Terwijl de zeesoldaten eindelijk betere kleding en wapens krijgen, houdt een bovengemiddeld aantal het voor gezien. Desondanks kijkt commandant Jeff Mac Mootry uit naar het nieuwe jaar, waarin het korps een nieuwe, maar toch vertrouwde taak in de Noorse poolkou wacht.

Brigade-generaal Jeff Mac Mootry, commandant van het Korps Mariniers©
RIAS IMMINK

Het is geen afgesproken werk, maar het onderstreept wel het voornaamste punt dat de generaal wil maken. Terwijl de korpscommandant een vraag over de toekomst van het korps beantwoordt, komt collega Jarst de Jong binnen. De kolonel is vrijwel onherkenbaar door de kokssloof die hij draagt. Hij loopt er zo bij vanwege het saamhorigheidsdiner voor oud-mariniers later op de avond. Voor de voormalige collega's of hun nabestaanden zet iedereen van hoog tot laag zich in. Mariniers laten elkaar niet in de steek. Daarom alleen al heeft de hoogste marinier in rang een onwrikbaar geloof in de toekomst van zijn korps.

Vertrek

Toch was het beeld afgelopen jaar wel wat anders. Iets wat gechargeerd leek het alsof de laatste marinier binnenkort het licht zal uitdoen. Uit onvrede met de salarissen, arbeidsvoorwaarden, gebrek aan goed materieel en de geplande verhuizing van Doorn naar Vlissingen verliet een hoog aantal zeesoldaten het korps. Tot september trokken 157 mannen – de eerste vrouwelijke marinier in opleiding haalde het dit jaar niet – voor het laatst de kazernepoort achter zich dicht. Dat waren er in 2017 nog 114.

Uit een eigen enquête bleek dat bijna zeventig procent van de mariniers vertrekt als Vlissingen doorgaat. Daarmee is de continuïteit van de eenheid – zo stelde Mac Mootry tijdens een hoorzitting in de Tweede Kamer – in gevaar. Die waarschuwing kwam na een column van zijn hand in mariniersblad QPO, waarin hij de politiek vraagt nog een keer heel goed naar Vlissingen te kijken. Die column leverde hem naar eigen zeggen heel veel positieve reacties op,

maar lag ook gevoelig. Met name in het Haagse.

„Ik heb me geen moment verveeld”, zegt de korpscommandant droogjes als hij zijn jaar samenvat. Om serieuzer te vervolgen: „Mijn taak is simpel: ik moet zorgen dat het korps inzetbaar is, de juiste kwaliteit levert en relevant blijft. Alles wat ik doe, staat in het teken daarvan. In dat kader vond ik mijn column gepast. Ik ben trouwens niet blind voor wat er in Den Haag gebeurt. Hiervoor was ik chef de kabinet van de Commandant der Strijdkrachten, dus ik ken de Haagse dynamiek.”

Aanvalsplan

„Een deel van de kritiek die ik kreeg, kwam los omdat ik de eerste leidinggevende vanuit het korps was die publiekelijk dit punt maakte. 'Waarom hebben jullie in 2012 niks gezegd toen het besluit viel', werd me voor de voeten geworpen. Dat vond ik niet zo'n sterk punt. Wanneer ik een aanvalsplan maak, kan het over een week niet meer het beste plan zijn. Ik heb Vlissingen nooit een onzinnig besluit genoemd. Ik heb alleen opgeroepen er op basis van voortschrijdend inzicht nog eens heel goed naar te kijken en ik heb het idee dat de zorg is gehoord.”

Een ander voor militaire leidinggevendenden heikel punt zijn de salarissen. Bij alle krijgsmachtdelen vinden velen dat ze veel te weinig verdienen. Het komt uit interne onderzoeken en exitgesprekken naar voren als een van de vertrekredenen. De commandant kan daar echter heel weinig aan doen; zo goed als niets eigenlijk. Zoals in zijn ogen ook de handen van de minister en staatssecretaris gebonden zijn.

Jaarplanning

„Mijn indruk is dat ze echt wel meer willen, maar beperkte ruimte hebben in het kabinet. Dat is niet anders. Wij proberen te doen wat binnen onze macht ligt. Dat betekent een betere jaarplanning waardoor mariniers meer tijd voor hun gezin hebben. We gaan dus niet meer in de voorjaarsvakantie schieten in Duitsland omdat er dan toevallig een oefenterrein vrij is. De balans tussen thuis en werk is belangrijk, weten we. Dus proberen we daar goed mee om te gaan. Ook proberen we mensen betere uitrustingen te geven; ook die vormen een vertrekreden. We proberen zelf – buiten de reguliere aanbestedingstrajecten – zo veel mogelijk goede schoenen, helmen en gevechtsvesten te kopen. Die aanpak werkt en heeft een positief effect op de uitval uit de opleiding. Die was lang te hoog met wel vijftig procent. Alleen al door goede schoenen te verschaffen, hebben we in één cursus de uitval vanwege voet- en beenblessures met dertig procent teruggebracht.”

„Je vergeet het soms, maar als het om materieel gaat, komen we echt van ver. Ik heb het kunnen zien tijdens de bergtraining in Schotland, die ik voor het laatst meemaakte in 2012. Het verschil tussen toen en nu is groot. Mensen hebben

mooie regenpakken van Gore Tex, goede wapens en nachtzichtapparatuur. In 2012 had slechts een klein deel van de mariniers nachtzicht. Natuurlijk komt dat beroerd over wanneer je naast een club Britten staat die wel allemaal zo'n kijker hebben."

Wensenlijstje

Uit de terugblik rolt vrijwel automatisch een wensenlijstje voor 2019. Extra geld om personeel binnen te houden, het doorzetten van de trend van meer goed materieel en een definitieve streep door Vlissingen? De generaal moet glimlachen om de suggestie, maar kopt hem niet in. „Wat Vlissingen betreft, zal er komend jaar zeker duidelijkheid komen."

Bij het vooruitkijken legt Mac Mootry het accent liever op de militaire plannen. Nederlandse mariniers gaan met collega's van de vloot deel uitmaken van een troepenmacht in Noorwegen. Zeshonderd mannen zullen drie maanden per jaar in het genadeloze poolgebied oefenen. Dat is een stuk langer dan de afgelopen jaren en met meer mensen. De Nederlanders trekken op met Amerikaanse, Britse en Noorse collega's. De andere landen schroeven hun aanwezigheid ook op. Het idee achter de opgevoerde militaire aanwezigheid is een tegenwicht bieden aan de groeiende belangstelling van de Russen voor het poolgebied.

Het is een taak die generaal Mac Mootry heel serieus neemt. „Dit is een heel ander verhaal dan de missies van de afgelopen decennia. Zolang je daarbij in je kamp bleef, was je veilig. Nu is de situatie dusdanig dat we nooit meer zeker zijn van onze veiligheid, omdat we het opnemen tegen een gelijkwaardige tegenstander en een heel diffuus slagveld. Dat doet wat met je, ik merk dat ook aan de ernst waarmee onze mensen deze taak oppakken. Eigenlijk is het voor het korps terug naar vroeger. Naar de tijd van de Koude Oorlog waarin we verantwoordelijk waren voor dit deel van Noorwegen", zegt de commandant. Om er met een glimlach aan toe te voegen: „Terug naar een situatie die vooral oude mannen als ik nog kennen."

Olof Van Joolen Telegraaf